

خلاصه مقالات سیزدهمین همایش کشوری آموزش علوم پزشکی

ساری - ۱۱ لغایت ۱۴ اردیبهشت ۱۳۹۱

A-10-941-1

تعالیٰ کیفیت آموزش بالینی - رویکرد ساختارمند نظارتی

زهره عباسی*, محبوبه طباطبائی چهر، ویدا طبیبی، عبد الوهاب
مومنی، حامد مرتضوی

* مری: عضو هیات علمی دانشگاه علوم پزشکی خراسان شمالی -
دانشگاه علوم پزشکی خراسان شمالی. دانشکده پرستاری و مامائی

abasi_zihreh_55@yahoo.com

مقدمه: کسب مهارت‌های اساسی یا به اصلاح حرفة ای شدن در طب به کیفیت و کمیت آموزش در محیط بالینی بستگی دارد. ضعف در این حیطه تربیت دانش آموختگانی با مهارت حرفة ای ضعیف و کاهش کارائی آنها را به دنبال دارد که می‌تواند تاثیرات نامطلوبی بر سلامت جامعه داشته باشد؛ لذا شناخت موانع و مشکلات آموزش بالینی برای تقویت روش‌های اثر بخش و تعیین و حل مشکلات ضروری می‌نماید. مطالعات بسیاری در این زمینه صورت گرفته است که مؤید وجود نارسایی در آموزش بالینی می‌باشند که این امر ضرورت تجدید نظر در برنامه و نحوه نظارت بر برنامه آموزش را بر اساس بازخورد مطرح می‌سازد؛ لذا پژوهشگران برآن شدند با طراحی مدل نظارت ساختارمند بر آموزش بالینی به ارتقاء و تعالیٰ کیفیت آموزش بالینی پردازند.

روش کار: در این طرح پس از دریافت نظرات پیشنهادی و بررسی نقاط قوت و ضعف برنامه آموزشی موجود از دیدگاه ۵ مؤلفه کلیدی در گیر در امر آموزش و استفاده از تفکر جمعی، مدلی طراحی گردید که اصل آن بر نظارت مستقیم ساختارمند و مستمر و با حضور افراد صاحب نظر و کلیدی که تعامل مستقیم با دانشجو داشته و در عین حال در گیر در امر آموزش و درمان باشند. بود این برنامه با نگرشی کلی نگر و ایجاد نظام جامع به ارزیابی و بررسی مستمر واحداً و فرایندی در گیر آموزش بالینی پرداخته و با شناخت نقاط قوت و ضعف زمینه‌های ارتقاء و اقدامات اصلاحی و بهبودی مناسب را استخراج می‌نماید و از آنجا که تجارب نشان می‌دهد بدون مشارکت فعل اساتید و اعضای در گیر و فرهنگ سازی لازم موقیت صحیح پروژه ای امکان پذیر نمی‌باشد لذا با رویکرد فرهنگ سازی و جلب مشارکت اعضاء دخیل و دعوت از ایشان به صورت ماهیانه و مستمر به تفکر جمعی پرداخته و سپس از بازنگری آنها به اصلاح نقاط ضعف پرداخته می‌شد.

نتیجه گیری: نتایج حاصل از طرح، موید کاهش گزارشات ناشی از نارسائی آموزش بالینی، افزایش رضایت مندی تمام ذینفعان که ناشی از کاهش مشکلات آموزشی به واسطه اجرای جلسات هم اندیشه، اصلاح و بهبود فرایند مربوط به برنامه ریزی دوره‌های کارآموزی، برنامه توجیهی همکاران و دانشجویان و اساتید در ابتدای دوره، حضور منظم مری و دانشجو در بخش‌ها می‌باشد. در عین حال با همسو شدن منابع متعدد با اهداف آموزش بالینی شاهد کاهش هدر رفت منابع می‌باشیم و از آنجا که تغییر در مدیریت تمام برنامه‌ها آموزشی

A-10-656-7

بررسی نگرش دانشجویان پزشکی دانشگاه علوم پزشکی اصفهان در ارتباط با کسب رضایت بیمار برای مشارکت در آموزش بالینی

اطهر امید*، امید پیر حاجی، زهرا جوهری، امیر ورد، علیرضا یوسفی

athar_omid@yahoo.com

مقدمه: آموزش بالینی با درگیر کردن بیماران در فرایند های یاددهی و یادگیری دانشجویان فراهم می شود. دانشجویان پزشکی با یادگیری نحوه کسب رضایت بیمار برای مشارکت در آموزش اخلاق حرفة ای را می آموزند. این مطالعه با هدف بررسی نگرش دانشجویان پزشکی در زمینه کسب رضایت بیمار برای مشارکت در آموزش بالینی انجام پذیرفت.

روش کار: این مطالعه از نوع توصیفی مقطعی که در دانشگاه علوم پزشکی اصفهان در سال ۱۳۹۰ با استفاده از ابزار محقق ساخته که حاوی ۱۲ سوال با مقیاس رتبه بندی لیکرت پنج گزینه ای بود، انجام پذیرفت. نمونه گیری تصادفی از بین دانشجویان پزشکی انجام گرفت که ۹۰ نفر در این مطالعه شرکت کردند. تجزیه و تحلیل اطلاعات با استفاده از نرم افزار SPSS 16 و با استفاده از آمار توصیفی و استنباطی انجام پذیرفت.

یافته ها: از ۹۰ نفر مشارکت کننده ۵۵٪ زن و ۴۵٪ مرد / ۵۸٪ کارآموز و ۳۴٪ کارورز بودند. درصد دانشجویانی که اعلام کردند که بیمار نباید قبل از معاینه از سطح توانایی دانشجویان اطلاع داشته باشد (۷۴٪)، نباید نگران اتفاق جنسیت خود با دانشجویان باشد (۷۴٪)، بیمار حق ندارد معاینه شدن توسط دانشجو را رد کند (۴۰٪)، پذیرفتن بستری شدن در بخش آموزشی توسط بیمار به منزله موافقت او با معاینه شدنش توسط دانشجویان است (۴۹٪) بود. بین میانگین کلی نگرش نسبت به کسب رضایت از بیمار در دو گروه انترن و دانشجو تفاوت معناداری وجود داشت ($p < 0.05$).

نتیجه گیری: نگرش منفی دانشجویان در زمینه دادن اطلاعات صحیح به بیمار در ارتباط با سطح توانایی خود قبل از معاینه شدن و دادن حق انتخاب نشان می دهد که اساتید و مسئولان آموزشی باید با تهیه دستورالعمل و راهنمایی در این زمینه سطح آگاهی و نگرش آنان را پاید ارتقا دهند به علاوه الگو بودن اساتید در این زمینه اثربخشی آموزش این جنبه از اخلاق حرفة ای را ارتقا می دهد.

واژه های کلیدی: آموزش بالینی، دانشجویان پزشکی، رضایت بیمار.